

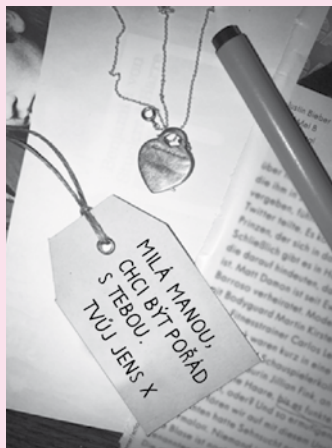
» **Manou**

Jens mi včera dal řetízek! Stříbrný srdíčko. Přišel k nám domů. Zazvonil. Šli jsme ke mně do pokoje. Pak povídá: „Zavři oči a otoč se!“ a dal mi ten řetízek kolem krku. Vlastně je to hrozně milý. Ale já přesto nějak nevím, co si s tím počít...

» **Marie-Lin**

Jak jako?

» **Manou**

» **Manou**

No... Proč to asi udělal?

» **Marie-Lin**

...třeba proto, že tě miluje?
To by mohla být docela dobrá indicie...
Co blbneš? Proč se tak divně ptáš?
Copak jsi tak natvrdlá?

» **Manou**

To není otázka.
Je to pocit.

» **Marie-Lin**

Jo. Jasně. Tomu se totiž lidově říká LÁSKA!

» **Manou**

Přestaň.
Vždyť ty přesně víš, jak to myslím.

» **Marie-Lin**

Ne. Fakt netuším. Nerozumím ti. Kluk, do kterého jsi zamilovaná, přijde k tobě domů a daruje ti stříbrné srdíčko. A ty nevíš, co si s tím „počít“?
Co kdybys z toho prostě měla radost???

» **Manou**

Jo. Máš pravdu. Kéž by to bylo takhle jednoduchý.
Jenže já si nemůžu srdce rozsvítit jako nějakou lampičku.
Přepnout tlačítko na RADOST. Zapnout LÁSKU. Jsme už s Jensem spolu přes dva roky...

» **Marie-Lin**

Ty se máš!

» **Manou**

No, právě, že ne. Nemám pocit, že se mám. Nejsem šťastná. Když mi Jens dal ten řetízek kolem krku, přišlo mi to jako závaží. Tělem mi proběhla taková palčivá bolest. V duchu jsem se slyšela vykřiknout. Jenže nemůžu říct, proč. Celou dobu to PROČ hledám, ale nemůžu to najít. Sama sebou kvůli tomu pohrdám. Jens přece dělá všechno správně. Jenže já to přesto nechci. Nechci ten řetízek. Nechci ho nosit.

» **Manou**

Nemůžu.

» **Marie-Lin**

Myslíš, že už ho nemiluješ?

» **Manou**

Já nevím. Všechno ve mně je jedna velká komplikace. Moje city jsou jako nějaké puzzle: všechny dílky leží přede mnou, ale já nějak nevím, jak z nich poskládat něco dobrého.

» **Marie-Lin**

Takový je celý můj život – a já k tomu nemám ani ten vztah. Buď šťastná. Máš na stole všechny dílky! Potřebuješ jen trochu hledat a pak to bude dobré. U mě ty nejdůležitější dílky chybí. Prostě tam nejsou! Fuč! Jak je mám hledat, když tam vůbec nejsou?

LÁSKA? Kde je? Kdo to je? Jsem tak nějak... lost. Ty nejsi! Buď ráda, že ti ten řetízek dal!

» **Manou**

Hm. Asi máš pravdu. Sorry.

» **Marie-Lin**

Co jsi řekla Jensovi?

» **Manou**

Nic!

» **Marie-Lin**

Počkej... On ti dá stříbrné srdíčko, a ty neřekneš nic?

» **Manou**

Tak mě přece pochop. Já nemůžu.
Nemůžu ten řetízek nosit. Nebylo by to od srdce.

» **Marie-Lin**

No potěš. Tak to je pořádná šlamastyka.

Jak mu to chceš vůbec vysvětlit?

„Jé, sorry, já na něj zapomněla...“

Anebo: „Jejda, on mi ten řetízek spadnul rovnou do záchoda a byl pryč!“

» **Manou**

Přestaň.
Fakt ten tvůj humor někdy nedávám.

» **Marie-Lin**

Humor? Ne, tohle není k smíchu.

» **Manou**

Pro tebe by to k smíchu mohlo být. Mohla by ses mi smát: „Podívej na tu Manou, co nechce nosit řetízek od kluka. Manou má stres s přítelem.“ Jenže tak to není.

» **Marie-Lin**

Ale jak to teda je? Tak už to vyklop... Ale pravdu...

» **Manou**

No, tak tu já fakt neznám. Je to složitý. Jako by si to všechno navzájem odporovalo! Chci zpátky svoji vnitřní svobodu, abych mohla říct NE!

» **Marie-Lin**

Vnitřní svobodu, abys mohla říct NE? Cože?

» **Manou**

Už přes dva roky spolu chodíme. Vnějšek ale nemá vždycky automaticky co do činění s vnitřkem. Rozumíš mi?

» **Marie-Lin**

To teda nerozumím!

» **Manou**

Chci tím říct, že Jense miluju. Říkáme si to docela často. Jako tehdy, když po té operaci mozku ležel v nemocnici. Jenže já z toho mám mezitím pocit, jako by moje pocity zestárlý. Jsou to pocity z „tenkrát“. Sice se jich nemůžu pustit, ale zároveň nemají nic společného s Manou dneška. Já už zkrátka nejsem ta holka, co jsem byla před dvěma lety.

» **Manou**

Díváme se s Jensem třeba na film.
Ležíme vedle sebe a objímáme se.

» **Marie-Lin**

To je přece nádhera!

» **Manou**

Nádhera? S tebou můžu na film koukat taky. Objímat se s tebou...
Já chci víc.

» **Marie-Lin**

To už zase mluvíme o sexu?

» **Manou**

NE! Nesmysl! Mluvíme o víc citech. O velkých citech.
Prostě o jiných, než o těch, co teď mám s Jensem.

» **Marie-Lin**

Jiných? Jak jiných?

» **Manou**

Já ho miluju. Ale nevím, jestli ho miluju dost.
Bojím se, že spíš miluju to, že jsme spolu, že jsem jeho holka. Jeho jako člověka. Rozumíš, co chci říct?

» **Marie-Lin**

Ne tak docela.
Vážně nerozumím.

» **Manou**

Zkusím ti to vysvětlit. Ty víš, že nerada tancuju. Totiž: já tancovat neumím, a proto netancuju ráda. Prostě se nechci ztrapnit – jasný? Jenže když jsem s Jensem, tancovat se mi najednou chce. Jako bych se chtěla sama nějak potrestat, jako bych ho chtěla provokovat. Tancuju s jinýma rukama, jen abych mu dala najevo, že on to nezvládá. Jako bych hledala důvody, proč ho nemít ráda. To je ode mě ale strašně ubohý! Nenávídím se za to!

» **Marie-Lin**

Aha, tak o tom to je.
A co chceš dělat?

» **Manou**

Já nevím. Pořád s Jensem mluvíme. Pořád to řešíme. Nás. Naše pocity. On taky vnímá, že se něco mění. Spolu si vždycky říkáme, že budeme bojovat. Ale když jsem pak zase sama, říkám si, jak by to asi mělo vypadat... Za co mám jako bojovat?

» **Marie-Lin**

To je hrozný!
Víš Jens, co doopravdy cítíš?

» **Manou**

NE! Ne, neví to.
Možná něco tuší.

» **Marie-Lin**

Proč to vždycky musí být tak složité?
To není fér!

» **Manou**

Jak to myslíš? Co není fér?

» **Marie-Lin**

Život! Život k nám není fér.

Řeknu to takhle: co já bych za to dala, dostat od super kluka stříbrné srdíčko...

Jenže ty zrovna tohle srdíčko vnímáš jako kouli u nohy.

» **Marie-Lin**

Co nám život chce takovou nespravedlností říct?

Copak na nás nemůže být prostě chvíli hodný?

Co by mu to asi tak udělalo!?

Proč mám já neustále na krku dlouhou chvíli?

Jsem jak kůl v plotě... Úplně nudný kůl, ještě ke všemu.

Totálně k ničemu.

» **Manou**

Co je to za hlouposti?

Jsi ta nejvíc super borka z naší třídy.

Jenom o tom nevíš.

» **Marie-Lin**

Jo? Jasně! Tak proč na mě není taky občas někdo milej?

Proč se nikdo nezeptá, jestli mám chuť vyrazit na večírek do Klubu?

Nezeptá! Já ti řeknu, na co se mě ptají: „Nazdárek, Marie-Lin, co je novýho? Jsi taky pozvaná do Klubu? Neeee? Neva, tak se určitě brzy uvidíme v Jojo... Aha, tam ty taky nejdeš? Z toho si nic nedělej, stejně je tam našlapáno...“

» **Manou**

To přece není pravda!

» **Marie-Lin**

Ale je. Je to pravda.

» **Manou**

NENÍ! Pravda je, že ty nechceš!
Všem dáváš najevo, že o to nestojíš.
Že je odmítáš. Že nechceš, aby tě zvali.
Přestaň fňukat a buď zas chvíli pozitivní.

» **Marie-Lin**

Skoro nikdo z nich mě nemá rád. 😞
Nechápu mě. Já se sama kolikrát nechápu. Někdy jsem vlastně docela ráda sama. Jenže se toho pocitu osamění pak ale nemůžu zbavit. Nechci, aby někdo rušil to ticho, co v sobě mám. Hlavně nechci, aby mě tak někdo vůbec viděl. Ani ty ne. Myšlenky se mi pořád točí kolem jedné věci: nejsem dostatečná! Nejsem dost dobrá, nejsem dost nic! Pak jdu a dám se do hraní. Klavír je jediná věc, co mi pomůže. Být sama a hrát na klavír, cvičit, abych byla lepší. Abych byla lepší než ti ostatní. Musím být lepší, abych za něco stála.

» **Manou**

Pane bože, Marie-Lin! Ty jsi báječná, skvělá, úžasná! ❤️
Stojíš za hrozně moc!
Já jsem netušila, že ti někdy bývá takhle. 😊
V posledních měsících se mi občas zdálo, že s tebou něco nehraje, ale nevěděla jsem, že se topíš v takových pocitech.

» **Marie-Lin**

Hm. Já tomu sama často vůbec nerozumím.
Ani si to nechci připustit – abych tak řekla.
Jenže tomu současně nemůžu zabránit.
Vždycky to přijde a převálcuje mě to.

» **Manou**

Proč? Co se stalo? Udělal ti třeba někdo něco? Něco zlého?
Kdo anebo co tohle s tebou dělá?

» **Marie-Lin**

Můžu ti za chvíli zavolat? Teďka musím vyrazit. Ok?

» **Manou**

Ok. LÁSKA!

» **Marie-Lin**

LÁSKA!